

Růže a slavík

Mandrage

1. Když sady umlknou a noci k jaru mlží
z luk slavík přilétá a zpívá nad růží
růže však nevnímá a zpěv jí nedojímá
při hymnu milostném se kolébá a dřímá
2. Nezpíváš tak i ty pro krásu bezcitnou
dej pozor básníku na sen a touhu svou
nechápe necítí je pro básníka němá
díváš se rozkvétá a slůvka nemá.